

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216564
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113216564.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi K.F., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX . G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 411,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/183/2013 - 75 zo dňa 21. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania (štvrtý výrok) m e n í tak, že :

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 38,-Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, číslo účtu XXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, vedený vo I., a.s., G., pobočka K., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 21. 11. 2013 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 118,47 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 17. 02. 2012 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), vo zvyšnej časti návrh na navrhovateľa zamietol (druhý výrok), navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania (tretí výrok) a ďalej rozhodol, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania na právnom zastupovaní sumu 37,29 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (štvrtý výrok). Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vo výške 118,47 Eur je nárok navrhovateľa dôvodný, pričom uvedená suma predstavuje cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Vo zvyšnej časti nárok navrhovateľa - uplatňovaný z titulu náhrady škody - zamietol, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu. O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní čiastočne úspešný a aj odporca bol v konaní čiastočne úspešný a tento si náhradu trov konania nežiadal. Prvostupňový súd ďalej priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti nároku na náhradu škody vo výške 239,-Eur a z tejto sumy si aj vyčísлил trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 74,59 Eur za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastupovania a písomné podanie na súd (vyjadrenie k návrhu) po 23,27 Eur, režijnú paušálnu náhradu k uvedeným dvom úkonom po 7,81 Eur

a daň z pridanej hodnoty vo výške 20%. Vedľajší účastník na strane odporcu si teda uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 74,59 Eur a prvostupňový súd aplikujúc ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. priznal len polovicu z tejto sumy vo výške 37,29 Eur s odôvodnením, že vedľajší účastník vystupuje hromadne na strane spotrebiteľov v konaniach, kde je žalované plnenie proti spotrebiteľovi a vykonáva opakované úkony právnej služby, ktoré sú skutkovo podobné a právne rovnako odôvodnené.

Proti uvedenému rozhodnutiu okresného súdu do výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že podľa jeho názoru neexistujú výnimočné okolnosti, hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali použitie § 150 O. s. p. V tejto veci bola aktivita združenia na 100% účelná. Už to, že navrhovateľ cielavedome masovo uplatňuje zakázanú zmluvnú pokutu transformovanú na náhradu škody bráni aplikácii ustanovenia § 150 O. s. p. v jeho prospech. Súd musí použitie § 150 ods. 1 O. s. p. vo svojom rozhodnutí náležite a presvedčivo zdôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné a nemalo črty svojvôle. Ďalej poukázal na to, že jeho podania sú len reakciou na opakované žaloby navrhovateľov, na súvisiacu rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky a žiadal rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a priznať náhradu trov konania v plnej výške. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ a odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadřili.

Krajský súd ako súd odvolací podľa §10 ods. 1 O. s. p., vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka, podľa § 220 O. s. p. zmenil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o pripojení uzavretej podľa zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov, ktorú uzavrel navrhovateľ s odporcom dňa 07. 09. 2001. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné zodpovedať aj na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia). Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je

ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V predmetnom prípade sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplata sumy 411,47 Eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporcu oznámením o svojom vstupe zo dňa 18. 07. 2013 a k žalobe sa vyjadril podaním zo dňa 12. 10. 2013, doručeným okresnému súdu 04. 11. 2013. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 21. 11. 2013 návrhu navrhovateľa v časti o zaplata 118,47 Eur s príslušenstvom vyhovel a v časti o zaplata 293,- Eur s príslušenstvom návrh zamietol. Z uvedeného je potom zrejme, že odporca bol v konaní čiastočne neúspešný v časti 28,8 % a jeho úspech potom predstavuje 42,4 %. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil.

Vedľajší účastník na strane odporcu oznámil, že vstupuje do konania len v časti o zaplata 239,- Eur, ktorá predstavuje navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. umožňuje, aby právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, vstúpila do súdneho konania na strane účastníka (spotrebiteľa), ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať, avšak nemôže byť

vedľajším účastníkom len vo vzťahu k časti predmetu konania, ktorá mu „vyhovuje“ a vo zvyšnej časti predmetu konania vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy neposkytnúť pomoc účastníkovi (spotrebiteľovi), popri ktorom sa zúčastňuje konania. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd záver o vstupe vedľajšieho účastníka do časti konania za nesprávny a rovnako za nesprávne považuje odvolací súd aj nadväzujúce rozhodnutie o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník zdieľa procesný úspech odporcu v tomto konaní, ktorý predstavuje 42,4%. Vychádzajúc z hodnoty sporu 411,47 Eur s príslušenstvom (celý predmet konania) by celkové trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavovali 90,46 Eur - odmena za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania a podanie vyjadrenia) po 29,88 Eur podľa § 10 ods. 1,2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a dvakrát režijná paušálna náhrada po 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, zvýšené o daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky. Uvedená suma náhrady trov právneho zastúpenia by vedľajšiemu účastníkovi patrila v prípade celkového úspechu v konaní. S prihliadnutím na čiastočný úspech odporcu a tým aj vedľajšieho účastníka, ktorý zdieľa procesný úspech/neúspech odporcu v konaní, predstavujúci 42,4 % , potom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu patrí náhrada trov prvostupňového konania - trov právneho zastúpenia vo výške 38,-Eur.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšieho účastníka zmenil (§ 220 O. s. p.), nakoľko prvostupňový súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania nepostupoval správne.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník úspech len čiastočný, súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Odvolací súd prihliadol najmä na to, že vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný len v nepatrnej časti a navrhovateľ a odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili a ani im žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.